

νά δένουν τήν αἰχμή τοῦ καρποῦ  
πού πρέπει νά πέσει στήν ἀγκαλιά σου  
ζεστός καί ἑαυτός.

Οἱ ὦμοι μου καθῶς προχωράω  
χτυπάνε τοὺς κορμούς τῶν δέντρων ὑποσχετικά.  
Δέ φταίει κανεὶς ἂν τὰ δέντρα μένουγε δέντρα,  
κορμοὶ ἀδιαφορίας.

Μένεις ὅμως κορίτσι ἐσὺ γυναίκα  
μονάχα ἐσὺ δίνοντας καὶ παίρνοντας ζωὴ  
παλιό μου καυτό μου ὄνειρο.

Ὅταν σέ σκέφτομαι τρέχω στὸν καθρέφτη  
ὅταν σέ βλέπω μένω στή θέση σου μπροστά μου  
κι ὅταν εἶσαι μακριά μου  
ψάχνομαι.

### Δημοσθένης Κερασίδης

Τὰ παιδιὰ τῆς θάλασσας ζητᾶνε  
σὰν τὰ ἡλιοψημένα ὄστρακα  
νά δοῦν καὶ νά νιώσουν στὸν θαλασσινὸ κόσμο.  
Κάποιος ποιητῆς γλιστράει ἀπ' τὴν κορφὴ μιᾶς στέγης  
καὶ κωλοκάθεται στήν αἰώνια κολυμπήθρα.

Τὸ φάντασμά του μοῦ ψιθυρίζει στ' αὐτί.

Προσοχή! κίνδυνος θάνατος ΔΕΗ:

Δὲν γίνομαι! «ἄστρο» γιὰ νά γευτῶ τὸν οὐρανό σας,  
θὰ μείνω θαλασσοπούλι.

### Μαρία Σουρούνη

Ἰσως ὅλα ναχὰν μείνει  
στην ἀφανεια  
ἀν δὲν μπορούσα  
να καθρεφτίζομαι  
στα ματια σου

☆

Προσμενοντας στ' ονειρο  
την πραγματικότητα  
ξημερωσε  
κι απομειναν  
δυο βαθιες ρυτιδες  
να θυμίζουν την προσπαθεια

☆